

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Comisia pentru dezvoltare

2010/2270(INI)

3.3.2011

PROIECT DE RAPORT

referitor la finanțarea consolidării infrastructurii în materie de baraje în țările în curs de dezvoltare
(2010/2270(INI))

Comisia pentru dezvoltare

Raportor: Nirj Deva

PR_INI

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN 3

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la finanțarea consolidării infrastructurii în materie de baraje în țările în curs de dezvoltare (2010/2270(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 17 februarie 2011 referitoare la strategia energetică a Băncii Mondiale pentru țările în curs de dezvoltare¹,
  - având în vedere Raportul din 2010 privind dezvoltarea mondială, intitulat „Dezvoltarea și schimbările climatice”,
  - având în vedere al treilea Raport mondial al Organizației Națiunilor Unite cu privire la punerea în valoare a resurselor de apă, publicat în 2009,
  - având în vedere raportul din 2008 intitulat „Situția din țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește accesul la energie”, elaborat de PNUD și OMS,
  - având în vedere raportul din 2007 intitulat „Baraje și dezvoltare: practici relevante pentru îmbunătățirea procesului decizional. Un compendiu al practicilor relevante pentru îmbunătățirea procesului decizional în materie de baraje și alternative la acestea”, elaborat de Programul Națiunilor Unite pentru mediu (UNEP) și de Proiectul pentru baraje și dezvoltare (DDP),
  - având în vedere raportul din 2008 intitulat „Apa dulce, în pericol. Asia de Sud. Evaluarea vulnerabilității resurselor de apă dulce la schimbările de mediu”, elaborat de Programul Națiunilor Unite pentru mediu,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0000/2011),
- A. întrucât, potrivit estimărilor actuale, există peste 50 000 de baraje de mari dimensiuni, 100 000 de baraje de dimensiuni medii și un milion de baraje de mici dimensiuni în întreaga lume;
- B. întrucât, în perioada 1999-2001, s-au construit în Asia aproximativ 589 de baraje de mari dimensiuni, iar din 2006 au fost proiectate sau sunt în faza de construcție 270 de baraje având o lungime de 60 de metri sau mai mult;
- C. întrucât UE nu finanțează infrastructuri de baraje, dar alocă resurse infrastructurii asociate comerțului, infrastructurilor fizice care includ transportul și stocarea, comunicațiile și producția și aprovizionarea energetică;
- D. întrucât, din 2007 până în 2008, sprijinul acordat infrastructurii asociate comerțului a crescut considerabil (cu până la 75 %) și, deși angajamentele au cunoscut o fluctuație semnificativă în acest domeniu, cifra din 2008 de aproape 5 miliarde de euro în total reprezintă un record;

---

¹ Texte adoptate, P7_TA(2011)0067.

- E. întrucât Banca Mondială este finanțatorul extern cel mai important în sectorul apei, cu un portofoliu de 20 de miliarde USD în proiecte în domeniul apei aflate în curs de execuție în peste 100 de țări;
- F. întrucât ONU preconizează că, până în 2050, 2 miliarde de oameni vor trăi sub amenințarea unor inundații ce pot provoca pagube uriașe,
1. consideră că, la nivel global, niciun alt fenomen natural nu s-a dovedit mai distructiv în ceea ce privește pagubele sau pierderile de vieți omenești decât inundațiile din ultimul secol, în pofida sumelor de ordinul miliardelor de dolari cheltuite pentru gestionarea inundațiilor;
  2. subliniază că s-a înregistrat o creștere documentată în ceea ce privește frecvența inundațiilor grave din a doua jumătate a secolului XX și că inundațiile se vor dovedi a fi o problemă critică în deceniile următoare;
  3. constată că, având în vedere lipsa unor sisteme de avertizare rapidă, rezistența nesigură a clădirilor și natura precară a economiilor lor, țările cel mai puțin dezvoltate sunt cele mai vulnerabile în fața efectelor inundațiilor și ar beneficia cel mai mult de pe urma unor infrastructuri de baraje eficiente;
  4. de asemenea, constată că, pe fondul accelerării recunoscute a topirii ghețarilor, cu precădere în Himalaya și în Anzi, regiunile montane sunt amenințate din ce în ce mai mult de inundații și avalanșe;
  5. regretă lipsa totală a unor măsuri de prevenire a inundațiilor în multe din aceste țări și recunoaște necesitatea unor infrastructuri de baraje mai numeroase și mai durabile în regiunile aflate sub amenințarea extremă pe care o reprezintă lacurile glaciare instabile, agravată de efectele încălzirii globale și ale depozitelor de carbon negru, care accelerează retragerea ghețarilor;
  6. arată că retragerea ghețarilor antrenează extinderea rapidă a lacurilor glaciare naturale, astfel încât acestea riscă să se transforme în revărsări de lacuri glaciare (cunoscute sub denumirea de fenomene „GLOF”);
  7. reamintește catastrofa tragică din 1941, când orașul Huaraz din Peru a fost distrus în urma ruperii unui baraj glaciuar, eveniment soldat cu 4 500 de morți;
  8. atrage atenția asupra faptului că inundațiile din țările cel mai puțin dezvoltate amenință nu numai viețile, ci și dezvoltarea regiunilor; reamintește că un fenomen GLOF, care a avut loc în 1985 și care a avut la origine un lac glaciuar din Khumbu Himal, Nepal, a distrus proiectul Namche Small Hydel aproape finalizat;
  9. subliniază că ICIMOD (Centrul Internațional pentru Dezvoltare Montană Integrată) a identificat peste 8 000 de lacuri glaciare numai în Munții Himalaya, 303 dintre acestea, în virtutea situării lor și a instabilității pereților lor naturali care acționează ca baraje (morene), fiind considerate ca având un potențial de risc;
  10. atrage atenția asupra faptului că lacurile glaciare identificate în Munții Himalaya se găsesc

în opt țări - Afganistan, Bangladesh, China, India, Myanmar, Nepal și Pakistan - și că, în ultimii 50 de ani, s-au identificat 20 de viituri, multe având un caracter transfrontalier, cauzate de ruperea barajelor glaciare;

11. subliniază că, în Asia de Sud, aproximativ 1,3 miliarde de oameni depind de cele 10 sisteme hidrografice perene identificate, care sunt alimentate de 16 000 de ghețari din Munții Himalaya; îndeamnă UE să plaseze regiunea între prioritățile sale, pentru a preveni viitoare catastrofe umanitare cauzate de frecvența tot mai crescută a riscurilor hidrologice;
12. de asemenea, accentuează faptul că, în țările cel mai puțin dezvoltate, zonele aflate în aval prosperă de pe urma resurselor naturale ale bazinelor hidrografice și sunt unele dintre zonele agricole cele mai active și mai bogate din lume; reamintește faptul că creșterea economică rapidă a Chinei și Indiei se datorează, în parte, statutului lor comun ca principali producători mondiali de orez, cea mai mare parte a producției acestora fiind asigurată de bazinele hidrografice ale Gangelui, Yangtze și ale Fluviului Galben, toate aflate sub amenințarea fenomenelor GLOF);
13. este de părere că, dacă zonele agricole cu înalt potențial de producție nu sunt protejate de efectele inundațiilor, economiile emergente vor înregistra un declin abrupt în dezvoltare și o acutizare tot mai rapidă a problemei securității alimentare;
14. subliniază că, în lipsa unor informații actualizate detaliate referitoare la zonele cu risc hidrologic, implementarea unor sisteme de avertizare rapidă, construcția de baraje și monitorizarea lacurilor glaciare se vor dovedi a fi o misiune imposibilă;
15. semnalează că majoritatea infrastructurilor majore, vitale pentru promovarea obiectivelor politice ale UE privind dezvoltarea durabilă și sporirea securității alimentare în virtutea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului, sunt din ce în ce mai expuse riscului efectelor inundațiilor și trebuie protejate;
16. afirmă cu tărie că, pentru a proteja zonele vulnerabile, construcția de baraje și consolidarea acestora în țările cel mai puțin dezvoltate nu sunt suficiente și, de aceea, face apel la un efort concertat în abordarea problemei de bază, nu doar a simptomelor, prevenind astfel cheltuirea inutilă a banilor contribuabililor europeni;
17. subliniază că, în ceea ce privește efectele asupra retragerii ghețarilor, carbonul negru rămâne o cauză la fel de prevalentă precum dioxidul de carbon;
18. îndeamnă la luarea unor măsuri urgente în vederea reducerii emisiilor de carbon negru, ca metodă rapidă de stopare a topirii ghețarilor; apreciază că, având în vedere durata de viață atmosferică scurtă a carbonului negru, o atenuare combinată prin intermediul unor strategii imediate ar putea reduce radical și rapid pericolul pe care îl reprezintă fenomenele GLOF);
19. recomandă Uniunii Europene să promoveze tehnologiile existente care reduc drastic emisiile de carbon negru; de asemenea, îndeamnă sprijinirea și încurajarea adoptării de reglementări pentru a interzice tehnicile de defrișare prin arderea pădurilor, impunerea unor verificări stricte și periodice în ceea ce privește emisiile autovehiculelor, limitarea arderii biomasei și monitorizarea emisiilor anuale ale centralelor electrice;

20. solicită Uniunii Europene, având în vedere caracterul transfrontalier al fenomenelor GLOF, să promoveze dialogul inter-țări în vederea elaborării de politici care abordează catastrofele naturale și să încurajeze investiții adecvate pentru a proteja de inundații țările din regiunea Hindukuș-Himalaya;
21. recomandă crearea de urgență a unei agenții transfrontaliere, instituită sub auspiciile Organizației Națiunilor Unite, cu scopul expres de a face schimb de date disponibile, de a aborda problema și cauzele pericolelor hidrologice transfrontaliere și de a propune măsuri corespunzătoare de adaptare și atenuare;
22. sugerează, în continuare, că proiectele în materie de baraje ar putea fi executate cu ușurință ca fiind proiecte cu beneficii imediate, cu condiția să fie îndeplinite o serie de criterii sociale, economice și de mediu;
23. îndeamnă UE să urmeze politici de gestionare „soft-path” și să promoveze infrastructuri de baraje pentru a face față inundațiilor; recunoaște că condițiile de inundații nu sunt statice și, ca atare, necesită o abordare flexibilă; recomandă îmbunătățirea sistemelor de prognoză a inundațiilor, întărirea rezistenței clădirilor la inundații și dezvoltarea unor sisteme de acumulare sau deviere spre zone inundabile;
24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.